

cerede behandlingsopgaver m.v., som patientforsikringsordningens udvidede erstatningsdækning særligt tager sigte på. Merudgifter til forsikringspræmier for private sygehuse forventes dækket af de senge dagsbetalinger m.v., som afholdes af de indlæggende sygehuskommuner.

Spørgsmålet om kompensation til kommunerne over de generelle tilskud for merudgifter som følge af lovforslaget vil nærmere blive forhandlet mellem Indenrigsministeriet og kommunerne. Herunder skal endvidere aftales, hvorledes Rigshospitalets udgifter som selvforsikrende statsvirksomhed skal afholdes, bl.a. set i relation til hospitalets varretagelse af direkte sygehusopgaver for et lokalområde i Københavns kommune.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Bestemmelsen angiver i *stk. 1 og 2* patientforsikringens centrale dækningsområde. Den grundlæggende betingelse er, at en person har været undergivet helbredelsesforanstaltninger, der enten er foretaget på et sygehus, hos en privatpraktiserende medicinalperson, eller helbredelsesforanstaltninger foretaget på vegne af et sygehus eller en privatpraktiserende autoriseret medicinalperson.

Helbredelsesforanstaltninger omfatter enhver form for undersøgelse, behandling eller lignende, der retter sig mod den enkelte patient, herunder også rent forebyggende foranstaltninger. Således er f.eks. også vaccinationer omfattet, idet det forudsættes, at vaccinationserstatningsloven ophæves i forbindelse med patientforsikringslovens ikrafttræden. Det er tilstrækkeligt, at personen har henvendt sig på et sygehus eller til en autoriseret medicinalperson med henblik på at blive undersøgt eller modtage behandling eller lignende.

Det er en betingelse, at undersøgelsen eller behandlingen m.v. finder sted her i landet. Det er derimod uden betydning, om den pågældende læge eller patient er dansker eller udlænding. Det er endvidere forudsat, at forsikringsordningen ikke dækker tilfælde, hvor f.eks. en læge privat, d.v.s. i sin fritid, udenfor sit tjenestested el. lign. foretager behandling, yder nødvendig førstehjælp m.v.

Alle sygehuse er omfattet, hvad enten de er statslige, kommunale eller private. Privatpraktiserende medicinalpersoner, der er autoriserede i henhold til særlig lovgivning, omfatter praktiserende læger, herunder speciallæger, praktiserende tandlæger, kliniske tandteknikere, ergo- og fysioterapeuter og fodterapeuter samt eventuelle privatpraktiserende sygeplejersker og jordemødre.

Efter *stk. 3, 2. pkt.* vil indenrigsministeren kunne fastsætte regler, hvorefter patientforsikringens dækningsområde udvides i forhold til *stk. 1 og 2*. Dette vil navnlig kunne komme på tale i relation til en række offentlige sundhedsordninger. Det gælder således offentligt ansatte jordemødres virksomhed i forbindelse med svangerskabshygiejne og fødselshjælp, sundhedsplejerske- og hjemmesygeplejerskeordningerne, samt skolesundhedsstjenesten og børnetandplejen. Endvidere vil apotekere (og disses medhjælpere), som virker i henhold til særlig bevilling, kunne inddrages under lovens dækningsområde.

Personer, der opholder sig på plejehjem eller på andre sociale institutioner, er ikke umiddelbart omfattet af loven. Hvis der imidlertid under ophold foretages undersøgelse eller gives behandling m.v. af en privatpraktiserende autoriseret medicinalperson, f.eks. en privatpraktiserende læge, er skader i forbindelse hermed omfattet.

Loven dækker heller ikke umiddelbart undersøgelse, behandling m.v., der foretages af ikke autoriserede medicinalpersoner som f.eks. kiropraktorer, uanset om der af sygesikringen ydes tilskud til behandlingen, som tilfældet er ved kiropraktorbehandling. Men også disse grupper kan efter behov helt eller delvist inddrages under dækningsområdet af indenrigsministeren efter § 1, *stk. 3, 2. pkt.*

Indenrigsministeren vil ligeledes efter § 1, *stk. 3, 2. pkt.* kunne fastsætte regler om, at visse områder undtages fra lovens område. Erfaringerne kan vise, at der ikke fremover vil være behov for, at alle grupper af privatpraktiserende autoriserede medicinalpersoner omfattes af loven, bl.a. fordi deres virksomhed ikke – eller kun i minimalt omfang – har medført skader, der begrunder en udvidelse af dansk rets almindelige erstatningsregler. Det må forventes, at denne bestemmelse ikke bringes i anvendelse ved lovens ikrafttræden.

Bestemmelsen angiver endvidere, at kun fysiske skader falder inden for lovens område. Det er i §§ 2–4 nærmere beskrevet, i hvilke tilfælde disse skader berettiger til erstatning.

Kravet om, at der skal være påført patienten skade af fysisk art, herunder dødsfald, indebærer for det første, at rent psykisk skade falder uden for lovens dækning. Det skyldes, at det ved psykiske lidelser er særligt vanskeligt at skelne mellem følger af grundsygdommen og følger af behandlingen, ligesom komplikationer i forbindelse hermed enten ofte er uundgåelige eller blot er en følge af, at behandlingen ikke lykkedes. Behandling af psykiske sygdomme er ikke som sådan undtaget. Hvis der ved sådan behandling indtræder fysisk skade,